

Brigitte Kaandorp & Theo Nijland - Lente

BOEK + CD

Arthur Japin, Martijn Breebaart & Sara Kroos - Nachtkaravaan

Dorine Wiersma - Stoute Heleen

Wende Sniijders - De wereld beweegt

Daniël Lohues - Annielied

Jurrian van Merwijk - Dat is de mens teek

Reekmans - Het is niet dat ik niet gaat mij niet

Lenette van Dongen & Erik van der Spinnis (Spinvis) - Voor ik wegga

De Zijlstra - Duitse muziek

Erik van Muiswinkel - Het werk van de lied

Maarten van Rossum - Het is niet dat ik niet gaat mij niet

Alfred Kerkhof - Een liefde

Kerckhove - Sleepiescode

Jan Boerstool, Mark van der Grinten & Cornille van der Grinten - Het is niet dat ik niet gaat mij niet

Geschreven door Daan Bartels

Jurrian van Dongen & Martin van Dijk, Jenny Arean & Gerretia van der Vloot - Halleluja, amen

Met een voorwoord van Jacques Kötters

The Shooting Party (Theo Nijland, Coen van Vrijberghe de Coningh, Han Oldigs) - Kaal

Bram Vermeulen - Een doodgewone jongen

Jan Boerstool, Martin van Dijk & Jenny Arean - Iemand moet het doen

Harrie Jekkers & Koos Meinderts - Terug bij af

(20 jaar)
**ANNIE
M.G.
SCHMIDT** PRIJS
1991 — 2011

**20 verhalen over 20
bekroonde liedjes**

1991

1 - Harrie Jekkers - Terug Bij Af - 4:08

Tekst: Harrie Jekkers / Koos Meinderts | Muziek: Harrie Jekkers
Copyright Control | © 1991 Polydor B.V.

1992

2 - Jenny Arean - Iemand Moet Het Doen - 3:39

Tekst: Jan Boerstool | Muziek: Martin van Dijk
Copyright Control | © 1993 Universal Music

1994

3 - Bram Vermeulen - Een Doodgewone Jongen - 2:50

Tekst en Muziek: Bram Vermeulen | © EMI Music Belgium
© Witlof Music Publishing

1995

4 - The Shooting Party - Kaal - 3:30

Tekst en Muziek: Theo Nijland | Van het album 'Jij' - Basta
3091162 | © Basta Audio/Visual BV | © Basta Music Publishing

1996

5 - Karin Bloemen - Geen Kind Meer - 4:01

Tekst: Jan Boerstool | Muziek: Marnix Busstra | © VARA

1997

6 - Jenny Arean & Lucretia van der Vloot - Halleluja, Amen - 3:31

Tekst: Jurrian van Dongen | Muziek: Martin van Dijk
© J. van Dongen / M. van Dijk

1998

7 - Kees Torn - Streepjescode - 1:50

Tekst en Muziek: Kees Torn
© BUNKER Theaterzaken | © 1998 BUNKER Theaterzaken

1999

8 - Alex Roeka - Noem 't geen Liefde - 4:10

Tekst en Muziek: Alex Roeka | © Alex Roeka

2000

9 - Maarten van Roozendaal - Red Mij Niet - 4:28

Tekst en Muziek: Maarten van Roozendaal
© Nanada Music/ Red Bullet

2001

10 - Erik van Muiswinkel & Diederik van Vleuten - Het Tibetlied - 3:35

Tekst: Erik van Muiswinkel | Muziek: Diederik van Vleuten
© & © BUNKER Theaterzaken

2002

11 - Jeroen Zijlstra - Durgerdam Slaapt - 3:52

Tekst en Muziek: Jeroen Zijlstra | © Blauwe Zomers BV

2003

12 - Lenette van Dongen - Voor Ik Vergeet - 4:02

Tekst en Muziek: Spinvis | © BUNKER Theaterzaken

2004

13 - Freek de Jonge - Vergeet Mij Niet - 4:07

Tekst: Freek de Jonge | Muziek: Robert Jan Stips | Live in Paradiso
14 december 2004 | © De Roje Hel BV

2005

14 - Jeroen van Merwijk - Dat Vinden Jongens Leuk - 3:09

Tekst en Muziek: Jeroen van Merwijk | © Kikproductions

2006

15 - Daniël Lohues - Annelie - 4:53

Tekst en Muziek: Daniël Lohues | © Greytown Recordings
© Lohues Music / Pennies From Heaven

2007

16 - Wende Sniijders - De Wereld Beweeft - 3:16

Tekst en Muziek: Wende Sniijders | © & © BRIGADOON /
Flow Records bv

2008

17 - Dorine Wiersma - Stoute Heleen - 2:49

Tekst en Muziek: Dorine Wiersma | © Dorine Wiersma

2009

18 - Sara Kroos - Nachtkaravaan - 3:22

Tekst: Arthur Japin | Muziek: Martijn Breebaart | © Krooskunst

2010

19 - Brigitte Kaandorp - Lente - 3:24

Tekst: Brigitte Kaandorp | Muziek: Theo Nijland | Piano:
Bas van den Heuvel | Opgenomen in: Shamrock Studios, Baarn
© Kantoor Kaandorp

2011

20 - Bekendmaking op 16 april 2012

inhoud

Voorwoord	5
Terug bij af	7
Iemand moet het doen	9
Prijs niet uitgereikt	11
Een doodgewone jongen	13
Kaal	15
Geen kind meer	17
Halleluja, amen	19
Streepjescode	21
Noem 't geen liefde	23
Red mij niet	25
Het Tibetlied	27
Durgerdam slaapt	29
Voor ik vergeet	31
Vergeet mij niet	33
Dat vinden jongens leuk	35
Annelie	36
De wereld beweegt	39
Stoute Heleen	41
Nachtkaravaan	43
Lente	45
???	47

Maarten van Roozendaal kreeg nooit muziekles, volgde geen opleiding aan de Kleinkunstacademie en maakte zelfs zijn middelbare school niet af. Via het bandjescircuit, optredens in kleine kring en het Concours om de Wim Sonneveldprijs maakte hij naam. Zijn lied *Red mij niet*, bekroond met de Annie M.G. Schmidtprijs 2000, wordt alom genoemd als één van de belangrijkste nummers in de kleinkunst.

2000

boel in brand. Vanuit dat politieke perspectief kwam het idee te schrijven over 'wat je ook geloofd, allemaal best, maar houd het in vredesnaam bij jezelf'. Op een terras in Egmond aan Zee werkte ik aan de tekst. Het ging me erom de juiste voorbeelden te vinden. Ik wilde zorgvuldig zijn en absoluut niemand kwetsen. Over zo'n zin als 'richt je billen naar het westen' heb ik lang getwijfeld. Ik was bang er agressie mee op te roepen."

Maarten van Roozendaal was bang voor eigen lied

Maarten aan het woord: "Op een gegeven moment kom je in het theater niet meer weg met liedjes over de goot en je vriendin. Als je ouder wordt, wordt dat ranzig. Dus legde ik mijzelf op om groter te gaan schrijven. Jacques Brel was een voorbeeld. Die gast zong niet over groener gras en de liefde, maar liet zich uit over zijn land. Ik ben toen begonnen met een lied over Amsterdam en ging steeds iets verder. Het had alles met durven te maken. Ik ben blij dat ik me daar doorheen heb geschopt, anders was ik eeuwig blijven hangen in romantisch geneuzel."

Zorgvuldig

"De tekst van *Red mij niet* heb ik geschreven in de tijd dat Sharon tijdens een verkiezingscampagne in Israël de Tempelberg opliep. Ik vond dat afschuwelijk. Door zijn professie zette hij de hele

Gelikt intro

"De muziek was er eerder dan de tekst. En laat ik iets bekennen: ik was steeds abstracter gaan schrijven en wilde nou eens proberen een 'well-made song' te maken. Een beetje Acda & De Munnikachtig; een liedje zoals het hoort. Paul de Munnik geloofde me eerst niet, maar toen ik hem laatst op mijn vingers liet kijken, moest hij lachen. Hij zag in dat ik het intro inderdaad naar zijn vorm geschreven heb. Later in het lied kom ik daar los van. Dan is het meer Lou Reed en heeft het met Acda & De Munnik niets meer te maken."

Hit

"Ik zong het lied voor het eerst tijdens de Uitmarkt. En wat denk je? Niemand begreep het. Ze dachten dat ik het voor mijn vriendin zong als een soort *Laat me* van Shaffy. Fundamentalisme was nog niet zo in beeld. Na het winnen van de prijs werd het lied meer op waarde geschat. En ja, toen die twee vliegtuigen naar binnen vlogen, wist ik dat ik een hit in mijn handen had. Hoe wrang!"

Jouw hemel, is voor mij de hel

"Optreden met het lied in Nunspeet of Nijkerk blijft lastig. Mensen vinden het soms best een hard lied. Ik krijg er nog steeds commentaar op. Niet haatdragend hoor, maar hele christelijke mensen vinden het zielig voor mij dat ik 'in het niets ten onder wil gaan'. Zij gunnen mij juist die hemel! Lief hè?"

Maarten van Roozendaal Red mij niet

Leg een steen onder je kussen
Brand voor mijn part een kaars
Slacht een lam
Maar red mij niet

Zet een rare muts op
Duw briefjes in een muur
Voorspel de toekomst
Maar red mij niet

Laat je baard staan
Ach man, laat je baard staan
Maar red mij niet

Trek een jurk aan
Ach man, trek een mooie paarse
jurk aan
Maar red mij niet

Restaureer je kerk
Stuur je kinderen ten oorlog
Lees handen tot je blind bent
Maar red mij niet

Slik vitaminen tegen kanker
Was je handen in vuur
Versier je voorhoofd met een stip
Maar red mij niet

Jouw hemel
Is voor mij de hel
Een hemel met jou
Is de hel voor mij

Richt je billen naar het westen
Zeg dagenlang hetzelfde woord
Laat je bevrijden door een ufo
Maar red mij niet

Loop met fakkels door de straten
Zeg dat het lukt als je maar wilt
Ga op je knieën tot ze blauw zien
Maar red mij niet

Laat mij in mijn zeven sloten
Laat mij de draad volslagen kwijt
Aan gezelligheid ten onder
Richting eindeloze tijd
Uit volle borst op weg naar nergens
Zonder reden, zonder doel
Met mijn zeden en mijn zonden
En mijn angstig voor gevoel
Laat mij mijn kont tegen de krib
Laat mij dit goddeloze lied
Hef jij je handen maar ten hemel
Maar red mij niet

**UITVOERENDE,
TEKSTSCHRIJVER & COMONIST:**

Maarten van Roozendaal

JURYLEDEN:

*Seth Gaaikeema (voorzitter),
Annemarie Oster,
Jack Spijkerman,
Hans van Dijk,
Pieter van Empelen*

UITGEREIKT DOOR:

Seth Gaaikeema (juryvoorzitter)

Uit het juryrapport: "Tekst, muziek en performance dwingen de toehoorder emotioneel verder te gaan, dan wat het doorsnee Nederlandse, afgestemde gevoel aangeeft. Daarin doet Maarten van Roozendaal denken aan Jacques Brel."

Als Brigitte Kaandorp een tekst voor een lied schrijft, is er maar één die daar iets over mag zeggen en er zelfs iets aan mag toevoegen.

Dat is collega Theo Nijland, volgens haar de allerbeste liedjesschrijver die er bestaat:

"Hij componeert waanzinnig, maar komt soms ook met een aanvulling op mijn teksten, dat ik denk: hoe kom je erop? Theo vertrouwt ik volledig in zijn smaak." Kaandorp en Nijland wonnen samen de Annie M.G. Schmidtprijs 2010 voor het lied *Lente*.

Kaandorp/ Nijland vs. Schmidt/ Bannink

Brigitte Kaandorp: "Ik had ergens muziek gehoord, die vaag was blijven hangen. Ik vond het erg mooi en heb er daarom een tekst op geschreven. Later kon ik me de melodie eigenlijk niet meer zo goed herinneren. Met mijn eerste aanzet ben ik toen naar Theo gegaan."

"Zo gaat dat vaak," vertelt Theo Nijland, "Brigitte heeft een idee en zo'n driekwart van een tekst. Daar ga ik mee aan de slag. Ik wil het nog een beetje kunnen kneden en bedenk hoe het muzikaal zou moeten klinken. Soms verzin ik een muzikaal rijtje, een zanglijntje en geef dat aan haar mee. Zij moet dan goochelen met lettergrepen om de tekst passend te krijgen. Ik denk dat dat tussen Harry Bannink en Annie Schmidt net zo ging. Schmidt was natuurlijk niet echt muzikaal, volgens mij. Bannink was het genie; hij was het die er echt goeie liedjes van

2010

maakte. Nu wil ik overigens niet zeggen dat dat laatste ook voor Brigitte en mij geldt..."

Liefdesverdriet

Het lied *Lente* was het slotlied van *Zó*, de twaalfde theatervoorstelling van comédienne Kaandorp. In het lied bezingt ze het liefdesverdriet van haar dochter, die toen ze het schreef een jaar of 11, 12 was. Brigitte: "Mijn dochter was hartstikke boos over dat nummer. Het rare was ook, dat wat ik zing nog helemaal niet was voorgevallen. Maar ja, eigenlijk gaat het natuurlijk ook niet over liefdesverdriet, maar over de onmacht die ouders voelen als hun kind verdriet heeft."

Op 17 april 2011 kregen Brigitte en Theo de Annie M.G. Schmidtprijs uitgereikt door jurylid Karin Bloemen. Het werd een bijzondere bijeenkomst, waar het tweetal voor de gelegenheid het lied samen uitvoerde. Theo: "Na het telefoontje met het nieuws dat we gewonnen hadden, stelde ik Brigitte voor haar die middag wel even te begeleiden.

Dat leek me leuk, maar wist niet wat ik mezelf aandeed. Ik moest er nota bene echt op oefenen. Wat een moeilijk lied zeg: het moduleert en het doet maar... En dat heb ik haar allemaal in de maag gesplitst!"

De jurk van Annie

Kaandorp herinnert zich vooral de rode jurk, die zij die middag droeg. Het werkje in de zijden stof en het model deden aan de jaren vijftig denken. "Gekregen van de erven Schmidt, vertelde ik het publiek. En dat Annie in diezelfde jurk het boekenbal nog eens bezocht had. Totale onzin natuurlijk, maar op zo'n moment vind ik het ontzettend grappig de mensen te laten geloven dat het echt zo is."

Lente

Brigitte Kaandorp en Theo Nijland

Als ze 's middags thuiskomt in de
druilerige regen

En ze laat haar fiets gewoon maar
vallen in de heg

Ze smijt haar boeken in de hoek, een
schop d'r tegen

Dan weet ik al genoeg, maar kijk wel
uit met wat ik zeg

Hij heeft het uitgemaakt, 'k Heb het
aan zien komen

O, de eerste keer doet dat
verschrikkelijk veel pijn

Midden in de winter nota bene

Nu alle kleuren zijn verdwenen

Nu de zon maar niet wil schijnen

En het eeuwig donker lijkt

Als ik het kon schoof ik de hemel voor
je open

Ik floot het fluitenkruid zo uit
de natte klei

Ik haalde de kou uit de lucht

Ik joeg de winter op de vlucht

Ik zette een koe in de wei

En in enen was het mei

En je verdriet was dan vergeten
en voorbij

Als ik later thee wil komen brengen op
haar kamer

Dan roept ze door de deur: ik hoef niks,
laat me nou met rust

Wat vroeger met een pleister en een kus
Of een snoepje was verholpen

Daar helpt nu geen lieve moeder meer
Dat is voorlopig niet gesust

Als ik het kon blies ik die grijze zooi
aan flarden

Ik haalde de vogels uit het zuiden voor
je terug

Ik pleurde een ei in een nest

En ik zei: kom op je doet je best maar

We moeten lente hebben en een

beetje vlug

Na elke winter is er altijd weer
een lente

't Is in de eeuwigheid nog nooit anders
gegaan

De eerste merel die fluit

De eerste knoppen schieten uit

En ook al geloof je me niet

Opeens verdwijnt je verdriet

Het is in de eeuwigheid nog nooit
anders gegaan

Er komen zo veel nieuwe lentes

Zo veel nieuwe zomers

En zo veel nieuwe liefdes voor je aan

UITVOERENDE & TEKSTSCHRIJVER:

Brigitte Kaandorp

COMONIST:

Theo Nijland

JURYLEDEN:

Jacques Kloters (voorzitter),

Karin Bloemen,

Cor Bakker,

Renske Wels,

Frank van Pamelan

UITGEREIKT DOOR:

Karin Bloemen (jurid.)

Uit het juryrapport:

"De taal van het lied is niet gezwollen, niet hoogdravend, maar simpel en uiterst beeldend. De muziek volgt de melodie van de spraak in zijn natuurlijkheid, is dus dienend maar ook briljant door de fraaie modulaties waardoor de oplopende bezorgdheid in het verhaal wordt aangezet."

Het is februari 2012 als ik zanger/liedjesmaker Gerard van Maasakkers en componist Egbert Derix ontmoet bij Gerard thuis in Budel. Een paar dagen daarvoor hebben zij gehoord winnaars te zijn van de Annie M.G. Schmidtprijs 2011.

Het nieuws moet nog geheim blijven tot de uitreiking in april, maar binnenskamers wordt een feestje gevierd. We lunchen met champagne.

2011

Toost na prijs voor heftig lied

"Als ik nadenk over het ontstaan van het lied *Zomaar onverwacht*, herinner ik mij allereerst de kennismaking met Egbert. Wij hadden een tijdje contact via Facebook en spraken daarna met elkaar af, omdat Egbert iets voor mij gecomponeerd had. Bij hem thuis hebben we vervolgens uren met elkaar gepraat, onder andere over herinneringen die je hebt aan momenten dat je met iemand samen was. Dat sprak me aan. Je kan wel zeggen dat er direct een klik was; alleen de muziek die hij voor mij had, die klopte niet..."

Egbert: "Ik had iets gemaakt, waarvan de melodie mij aan *Het dorp* deed denken en ik hoorde Gerard het al helemaal zingen. Met grote letters schreef ik er 'nostalgie' boven. Maar in ons gesprek die middag gebeurde iets wonderlijks. Gerard kende mijn werktitel nog niet en zei ineens: 'Weet je waar ik een hekel aan heb? Aan nostalgie!' Gelukkig kon ik hem nog iets anders laten horen.

Sue's Rufus song

"Mijn vriendin is helemaal gek van Rufus Wainwright," vervolgt Egbert, "en ook in het eerste contact met Gerard kwam Rufus' muziek ter sprake. Daarom probeerde ik eens iets te componeren met wat

voor mij de Rufus-vibe is. Ik noemde het *Sue's Rufus song* en speelde ook dat voor Gerard.

Hij vond het mooi, wilde het nog een keer horen en had door ons gesprek ook meteen een onderwerp voor een tekst in gedachten." Gerard vervolgt: "Mijn liefdesrelatie zat toen op het vreemde punt, dat je weet dat het eindigt, maar dat dat nog niet is uitgesproken. Dat tussenmoment wilde ik vangen in een lied."

Zomaar onverwacht

Gerard: "Kort na de ontmoeting met Egbert was ik een week in Bretagne. Ik had een opname van zijn pianoversie meegenomen en speelde die een paar keer af op mijn mobieltje. Op mijn wandeling nam ik pen en papier mee, om aan mijn tekst te kunnen werken. Een paar dagen later zou mijn vriend komen om over onze relatie te praten. Daar in Frankrijk heb ik *Zomaar onverwacht* toen voor het eerst aan hem laten horen. Na iedere zin moest ik stoppen met zingen, want het is een heftig lied. Soms vraag ik me zelfs af of het eigenlijk niet te particulier is, maar gelukkig krijg ik terug dat veel mensen er hun eigen verhaal in herkennen."

"Ook ik herken mezelf in dit lied," vertelt Egbert, "en dat de echtheid ervan bij een gemêleerd gezelschap juryleden is binnengekomen, is erg mooi." Gerard beaamt dat, schenkt de glazen bij en wijst naar zijn boekenkast: "Kijk, daar tussen de boeken staan een aantal prijzen. Ik heb er laatst een paar weggehaald, want het moet natuurlijk niet te gek worden. Maar het beeldje van Annie, die mag daar zeker bij!"

Gerard van Maasakkers en Egbert Derix

Zomaar onverwacht

zomaar onverwacht

ik ben er amper op bedacht
krimpt m'n hart ineen
als ik denk hoe wij hier samen
samen

niks apart
op 'nen doordeweeksen dag
zomaar zonder erg
gewoon hier samen waren

't was nie eens mooi weer
't was nie eens zozeer
da we passioneel verliefd
of heftig in de bonen waren
zomaar 'n moment
wa ik nou pas herken
waar ik nooit aan wennen zal;
't licht da in jouw ogen valt en

zomaar onverwacht
ik ben er amper op bedacht
krimpt m'n hart ineen
als ik denk hoe wij hier samen
samen, niks apart
op 'nen doordeweeksen dag
zomaar zonder erg
gewoon hier samen waren

morgen komde gij
praten over jou en mij
'k denk da we allebei wel weten
da de wegen zich gaon scheiden
ik ben nie kwaad geweest
verbaasd
nog wel 't meest
ik dacht da wij 'n leven lang
bij mekaar zou'n willen blijven

samen naar Samos
of samen alleen
weg op de motor
of nergens heen
ik in de stoel en gij op de bank
of in de Jordaan bij De Prins aan d'n
drank
ik kan goed alleen zijn maar nie
te lang...

zomaar onverwacht
ik ben er amper op bedacht
krimpt m'n hart ineen
als ik denk hoe wij hier samen

zomaar 'n moment
wa ik nou pas herken
waar ik nooit aan wennen zal;
da gij er nie meer bij zult zijn...

UITVOERENDE & TEKSTSCHRIJVER:

Gerard van Maasakkers

COMPONIST:

Egbert Derix

JURYLEDEN:

Jacques Kötters (voorzitter),
Margdijn Taw,
Nel Oslam,
Cor Bakker,
Frank van Pamelan

UITGEREIKT DOOR:

Joop van den Ende

Uit het juryrapport:

"Een ontroerend en verrassend subtiel lied dat getuigt van het leven, in een huiselijke taal die bijna die van ons is maar net niet, gedragen door een prachtige melodie en een originele akkoordengang."